

Nr. 10, vol. 24

1925

ŽVAIGŽDĖ - The STAR.

A LITHUANIAN MONTHLY PUBLICATION, PUBLISHED BY A. MILUKAS & CO. AT 3654 RICHMOND STR., PHILADELPHIA, PA. YEARLY SUBSCRIPTION \$2.00, SINGLE COPY 25 c.

Spalių m. -- October, 1925

Entered as second class matter at the Philadelphia Post Office under Act of March 3, 1879.

"Šiuoml noriu išreikšti savo didžiausį
 dėkingumą ir dėkingumą jums už sutalpyną
 tokių puikių vaistų kaip Bambino, kurie
 išgelbėjo mano kūdikį. Kuomet mano
 kūdikis buvo tik 24 valandų senumo, kad
 pradėjo verkti ir spardytis taip labai, kad
 aš nežinau nei ką daryti su juom. Laiku
 pirmo mėnesio mano kūdikio amžiaus, vietoje
 sumatejo svarus, švies vaistų Bam-
 bino, ir aš nustojau viltis dėl savo mylimo
 augtū ir aš nustojau manyti vaistų Bam-
 bino. Kuomet aš aplankiau Bambino, ma-
 no kūdikis buvo šesiu savaitių senumo ir
 pastebėjau apkelebiną jausmą. Da-
 nis nuotoloj verkū ir pirmą kartą nuo savo
 gimimo dienos jis yra trijų mėnesių senumo.
 bar mano kūdikis auga ir yra šeriau 10
 svarų—dabar jis yra trijų mėnesių senumo.
 Kuomet jis buvo šesiu savaitių senumo,
 jis svėrė tik septynis svarus. Reikliai
 šesias savaites mano kūdikis paaugo trimi
 svarais ir aš žinau, Bambino.
 dėkinga tik prie kiekvienos motinos,
 Pradžioje Bambino kiekvienai mautes
 mendeni Bambino kūdikis paaugo trimi
 kuri suklija kūdikis. Kas liečiai mautes
 pačios, tai aš niekuomet nebūsiu be Bam-
 bino."
 Didžiai Užgandinta Motina,
 Mrs. E. C., Kingsley, Pa.

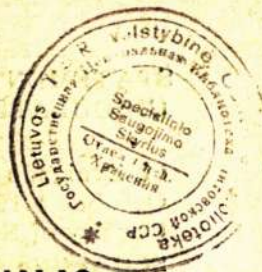
Dėkingos Motinos Liudymas

Ankščiau pacituotas laikas kalba pats už save. Jis yra tik
 vienu iš daugelio laisvanorių mums siunčiamų pranešimų,
 liudijant apie linksmus davinius, gautus naudojant Bambino
 nuo vidurių užkietėjimo, vidurių dieglio, viduriavimo
 (diarrhoea).

Bambino pavyzdis ir Dr. Richterio knyga Mo-
 tinoms bus pasiūsta dykai kiekvienam, kas tik
 pareikalaua. Bambino pasiduoda visose vaistinėse
 po 35c butka, arba galima gauti tiesiai iš labo-
 ratorijos.

F. AD. RICHTER & CO.

Berry & South 5th Sts., Brooklyn N. Y.

„ŽVAIGŽDĖ“--MĖNESINIS ŽURNALAS.

DVIDEŠIMTI DU METU buvusi savaitinių laikraščių „ŽVAIGŽDĖ“ dabar eina kaip mėnesinis literatūros, mokslo ir politikos žurnalas, leidžiamas A. Milukas & Co. B-vės iš Philadelphia, Pa. 3654 Richmond Str. Pavienės „Žvaigždė“ knygos kaina 25 centai, metams prenumerata 2 dol.

SPALIŲ — OCTOBER 1925 M.

1875

1925

50 METŲ VYSKUPO M. VALANČIAUS MIRTIES
SUKAKTUVĖS.

Užprašymus ir pinigus „ŽVAIGŽDĖ“ 3654 Richmond St.
adresuokit: Philadelphia, Pa.

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

**STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT,
CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF
AUGUST 24, 1912.**

of Zvaigzde published monthly at Philadelphia, Pa, for
October 1 1925.

County of New York

State of New York

} ss.

Before me, a Notary Public in and for the State
and county aforesaid, personally appeared Rev.
A. M. Milukas who, having been duly sworn according
to law, deposes and says, tha the is the owner in
partnership of the Zvaigzde and that the follow-
ing is, to the best of his knowledge and belief, a true
statement of the ownership, management (and if daily
paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication
for the dates shown in the above caption, required by the
Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal
Laws and Regulations, printed on the reverse of this
form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, edi-
tor, managing editor, and business manager are:

Name of —

Post—Office Address:

Publishers, A. Milukas & Co.

3654 Richmond St.

Editor, Julia Pranaitis

" "

Managing Editor, A. Milukas,

94 Hull Ave.

Business Manager A. M. Milukas Maspeth, L. I., N. Y.

2. That the owners are: Rev. A. M. Milukas, 94 Hull
Ave. Maspeth, L. I., N. Y., Julia Pranaitis 3654 Richmond
St., Philadelphia, Pa.

3. That the known bondholders, mortgagees, and
other security holders 1 per cent or more of total
amount of bonds, mortgages, or other securities are: None

A. M. Milukas Business Manager

Sworn to and subscribed before me this 18 day
of September 1925

(Seal.)

Geo. T. Brelsford

Notary Public.

New York County No. 312

New York Register No. 6116

Term Expires March 30 1926.

Iš Kun. Adomo Grinevičiaus – Jungto Atsiminimų*)

MANO NUOTIKIAI DRAUDZIAMAJA LITERATURA PLATINANT.

Prieš užgimsiant „Varpui“ a. a. V. Kudirka (Kapsas) žinojo apie mano tautiškąją orientaciją, dėl to atsiuntė man iš Varšavos į Kalvariją didį „Varpo“ prospekto punda. Aš savo pažįstamiems mėgstantiems skaityti dalinau ir dar pašto ženklelį prilipdęs kitur vokose išsiuntinėčiau. Kalvarijos miesto magistratė, nors man asmeniškai nepažįstamas, tarnavo lietuvis ir jam vieną „V.“ prospekto egz. įdėjęs į voka nusiunčiau dar keliatą žodžių nuo savęs pridėjau ir pasirašiau anuometiniu būdu „Vientgentis“. Mano tautietis gavęs „V.“ atsišaukimą, perskaitė ir užuot paslėpti, ant stalo kur rašė ir skaitė, paliko, tuomet ateina su reikalu į magistratą vyresnysis žemskis ir randa negeistina dalyką ant stalo — „Varpo“ prospektą. Rades konfiskuoja,..... protokola rašo ir neša viršinininko raštinėn. Policijos referentas, katalikas sulenkėjęs lietuvis atsineša visą bylą, pas mane ir prašo kad aš prospektą į rusų kalbą išversčiau, bet taisyklingai nemokėdamas rusų kalbos, verčiau į lenkų kalbą, pati gi policija vertė į rusų kalbą. Tariamasis „V.“ prospektas rusų

*) Gerbiamas jubilatas pasirašė Dzūko slapyvardžiu, bet redakcija savo pareiga laiko, kad šiame atsitikime negalima slėpti taip garbingo kareivio už Lietuvos nepriklausomybę tikrojo vardo.

valdžios, nė paties caro nekludė, tik tautiečius visus šaukte šaukė, kad atgimtu, kad Giedraičių, Daukantu. Valančių dvasia persiėmę lietuvių tautai dirbtų. Aš daug ką turėdamas nelegalės literatūros, trupučiuką pabūgau, ėmiau ją kitur kamšyti, net ir į bažnyčią buvau nunešęs, taip pat turėjau labai įdomią korespondenciją: Maskvos, Varšavos studentų ir Seinų klierikų laiškus, ką anie prieš užgemant „V“ savo tarpe rašė išdėstydami savo pažiūras. Mat man buvo atsiuntęs tąją įdomią korespondenciją a. a. kun. Antanas Staniukynas. Aš tuos laiškus kur į žydų sakrovėlių plyšius sukimšau, kad perėjus pavojui pasiimti. Pavojus perėjo, nieko blogo nebuvo, bet jau korespondencijos, nors stropiai ieškojau, neradau. Dabar būtų labai labai įdomu ir nevieną anujų metų dalykėlį nušviestu.

Man buvo pavesta, kad Seinų seminarijos klierikus aprūpinčiau. Tada užgimus „Varpui“ visuomet važiuojantiems kapsams, zanavykams į Seinus, siuntinėli įteikdavau pažymėdamas, kad atiduotų kam reikia. Vieną kartą suradęs proga reikalaujanti „Varpų“ skaičių suvieluojęs ir lenkiškais laikraščiais aprišęs važiuojančiam Seinuosna pas klierikus įdaviau. Ilgainiui ateina pas mane iš Miklaušės dzūkas, susipratęs lietuvis ir rodo man pažįstamą popieros rišulį, — radau, girdi, netoli Morkavo ant kelio pamestą, numanau, kad tamstos, tai ir atnešiau; geram žmogui nuoširdžiai padėkojau ir dar atvirai pasikalbėjova apie Lietuvos reikalus, jis man dar ir rankraštį įdavė, kad „V.“ redakcijai nusiųsčiau. Aš trupučiuką buvau nusigandes, mat dar nebuvo gerai išsigudrinęs, buvau pažymėjęs kam Seinuose reikia įduoti. Mastau sau, tai Dievo Apveizda saugoja, kad neprietelin-

gas žmogus nerado, anas daug būtų pridirbęs blogo klierikams, seminarijos valdžiai ir man.

Kalvarijoje gyveno ir dabar gyvena visų knygnešių motinėle Agota Zigmantaitė. Pas ją visi lietuviškųjų knygų platintojai atsilankydavo, jinai juos vaišindavo, uždrausta^s prekes — knygas paslėpdavo, dargi pati platinė. Dabar Lietuvos valdžia jai padovanojo pusę a. žemės ir pastogę davė. Pas ją visi užeidavo, užėjo kažin koks Pusdešris ir jį priėmė, vaišino ir ko reikalavo — gavo.... jeigu neturėjo, pas mane siuntė. Taigi anas Pusdešris Mariampolės m. magistrato tarnautojas vieną kartą raštu pareikalavo iš manęs nemaža „Varpu“ skaičiaus. Surankiojęs reikalaujančius laikraščius ir knygytes, atsiradus progai, ir laiškeli su savo parašu parašęs, išsiunčiau. Tariamasis lietuvis Pusdešris nebuvo gudras, visą ką gavęs padėjo ant stalo ir kažin kur pats išsibastė. Policija suuodė, kad ten pas Pusdešrį kas dvokia, kad draudžiamųjų prekių yra. Atėjusi (policija) krėtė, visą ką draudžiamąjį rado, protokolą surašė, duryse antspaudą pridėjo ir nekantriai šaukė parvažiuojančio kaltininko. Buvo tai vasaros metu, kada studentėliai atostogas šventė, ir susirinko Mariampolej Lietuvos reikalui. Tariamieji studentai kai Petras Matulaitis, Kazys Grinius ir kiti apie tąją nelaimę sužinoję suko galvas, kaip be raktų į kambarį įėjus, kaip knygas ir laikraščius iš ten paėmus ir rusams pėdas sumaišius. Kas yra sumanus, turi gudrią galvą, randa būdą, randa tinkamus žmones, kurie reikalingą darbą atlieka. Taip pat studentėliai rado būdą, kaip į kambarį nelaužant antspaudos įeiti, viską kas pavojinga prašalinti, tik palikti nekalto turinio knygytes, taip ir padaryta. Rusai neradę laimikio, galvas kraipė, nesuprato kaip tai galėjo įvykti, tyrinėjo, kalti-

ninkų neradę patį Pusdešrį nubaudė prašalinant iš magistrato tarnautojų. Vėliau studentai mano laiškeliį rodė Mariampolės kunigams. Nuo to įvykio niekad jau, atlikdamas Lietuvos reikalus, savo pavarde nepasirašydavau.

Užgimus „Varpui“ Varšavos studentai man nurodė kelių asmenų adresus, kur privalau laikraštį siųsti. Nurodintų adresų tarpe buvo ir daktaro Antano Zakarevičiaus adresas. Aš suvystęs vėliausius „V.“ numerius savo tautiečiui A. L. nurodintu adresu išsiunčiau. Tarnaitė Varšavoj parnešė iš pašto trupučiuka siuntinį praplyšusi. Vargšas daktarėlis nusigando ir man lenkų kalba rašo: „Ar tu Dievo nebijai, mane nori prapuldyti, juk aš turiu žmoną, vaikus, liaukis toliau taip daryti“. Ir jau daugiau, nors pažįstamam bailaus daktarėlio adresu „V.“ nesiunčiau varšaviečiams lietuviams.

Kalvarijoje laikydavau visą knygų sandėlią ant klebonijos aukšto, kur ir vienas kunigas gyveno. Man ilgesniam laikui išvažiavussvetur, klebonijoje didis trukšmas pasidarė. A. a. kun. Jonas Zaliauskas vietos klebonas, nors su rusais taikiai gyveno, juos begalo vaišindavo ir dar jiems be sugražinimo pinigus skolindavo, tačiau buvo labai bailus žmogus, radęs ant aukšto nemaža lietuviškųjų knygų bei visokių spaudinių, nusigando ir liepė kur kitur dėti, gera, kad nesudegino. Išvežta pas mano pažįstamus susipratusius lietuvius ūkininkus, pas Petrą Landžių į Akmenynus ir pas Bernardą Klimą į Kušliškes, tėvą Lietuvos diplomato. Man sugrįžus iš kelionės, visą ką, kas buvo išvežta į Akmenynus pas Petrą Landžių, parsivežiau ir natalpinau ant špitolės aukšto

Antano Svedo žinioje, iš B. Klimo nemiau, nes arti Kalvarijos gyveno, kas man reikėdavo, parsinešdavau. Man išsikėlus iš Kalvarijos Klimas dėl baimės viską žemėn patalpino, ir po šiai dienai pūva. Gaila, begalo gaila, ten buvo daug „Varpu“ ir šiaip naudingų knygelėlių pasiskaityti. Be išvardintų ūkininkų Petro Landžiaus ir Bernardo Klimo dar savo žinioje tučėjau Juozą Barkauską, taip pat ūkininką gyvenantį Juodelių kaime (dabar Santakoj gyvena) tėvą Juozo Barkausko prof. Gižų seminarijos. Anas mėgo daug skaityti ir mokėdavo agituoti žmonių tarpe ir su miesto Kalv. lenkomanais ginčytis, bet pas save neprilaikydavo uždraustų raštų. Anuomet man Kalvarijoje gyvenant teko lankytis Obelupios, Lankeliškių par. pas Eidukevičius, mat jų sūnus Antanas mano giminaitis išventintas į kunigus kėlė primicijas. Po vakarienės liepiau savo vežėjui Juozui Barkauskui važiuoti į Lankeliškes nakvynėn pas kleboną. Ryto metą grįžtant namo užsukova į Gražiškes. Čia rądom Petro Mikolainio Kalvarijai daug knygų bei laikraščių paskirtų. Visą ką gerą vežimo pasostėn sukimšta — paslėpta ir ramiai sau Kalvarijos linkui važiuojava šnekučiuodamu apie savo reikalus. Stai netikėtai prieš mu du atjoja pasienio sargas — abiešėikas, bet mu du kaip prityrusiems vyrams tinka kalbą nepertraukiava, dar balsiau nė trupučiuką nenusigandė kalbava, sargas į mu du dirstelėjęs savo keliais nujojo. Mu du iš sargo akių išvykę, pakėlė rankas dėkavojoja Dievui, kad saugojo nuo priešo.

Kun. A. Staniukynas, Seinų sem. klierikų
vadas „Varpą“ įkuriant.

Ketvirtasis susi-
pratęs lietuvis ūki-
ninkas buvo Turga-
laukio, Liudvinavo
par. Motiejus Akelis.
Jis dideliausiam sąry-
šy gyveno su Petru
Mikolainiu. Jiedu vež-
davo pilnais vežimais
draudžiamą litera-
tūrą į Kauną. Man
regis 1892 m. rusai
padarę pas M. Akelį
krata, jį Kalvarijos
kalėjimui pasodino ir
Rygon ištrėmė.

Vieną kartą kada Vilkavišky gyveno lietuvių būre-
lis: d-ras Petras Matulaitis, veterinorius Bulota, moky-
tojas Palukaitis ir kiti, man įsakyta, kad „Varpą“ rišulį
nuvežčiau į Stebuliškes Petro M. tėvui, kadangi anas ža-
dėjo Vilkaviškin važiuoti pas sūnų. Tuomet buvo gili
žiema, keliai užpustyti kelio šonuose didi vėputiniai ir
vis snigo ir snigo, vėjas sniegą nešė - pustė, tačiau liepta-
reikia proza naudotis. Pasiėmęs kas man reikia Stebuliš-
kėsna važiuoju, nuvežęs lauktuves atidaviau tėvui Juo-
zui Matulaičiui. Namų geroji šeimnininkė mane pavaišino
ir jau brėkstant namo per sniegą klampoju. Ziūriu, kad
dar toli ligi plento, galiu sniege nuklimpti, arba dar ir
mirtį gauti, liepiu mano vežėjui Smalininkų Jurgiui Žilins-
kui užsukti mano tėvynen Kirkiliavan. Brolio paprašiau,
kad man duotų vaikina, kursai raitas rodytų kelią ligi

Dr. P. Matulaitis.

plento. Mano jaunų dienų globėjas brolis Kastas (Kastantinas) liepė savo sūnui a. a. Juozui mudu išvesti į plentą. Daug būta sniego, kad vedėjo arklys kaip kur vos-nevos išlipo iš vėputinių, mano gi vežėjas paskui raitelį koja už kojos stūmėsi kol plentą pasiekėm. Plentu daug patogiau važiuoti, pakelėse medžiai, stulpai matyti. Tačiau džiaugėmės abudu su vežėju, kad Lietuvos piliečių priedermę atlikova.

Vieną ankstyvą šventadienio rytą, vos buvau atsikėlęs, paklabenęs į duris įeina kambarin nepažįstamas jaunas vyras ir prašo manęs, kad jam duočiau kelis „Varpo“ egz. Aš nustebau ir beveik nusigandęs norėjau duris parodyti ir neprašyto svečio atsikratyti. Maniau sau, kad gali būti rusų šnipas lietuviu apsimetęs. Galų gale po ilgų tyrinėjimų pasirodė, kad tai yra Varšavos studentas Bagdonas keliantis Maskvon mediciną toliau studijuoti, tuomet jo reikalą išpildžiau, suieškojęs reikiamą „Varpų“ skaičių įdaviau. (Dabar Kaune gyvena).

Kada 1891 metais Udrijon persikėliau klebonauti, ką tiktai pajėgiau su savimi iš Kalvarijos pasiėmiau. Udrijoje jau buvo a. a. kun. Antano Radušio knygų ir laikraščių slaptas sandėlis įsteigtas pas Juozą Nasiulevičių. Udrijon draudžiamąją literatūrą atveždavo Antanavičius iš Zanavykijos, vėliau Juozas Kanceris. Tokiu būdu man nebereikėjo knygomis ir laikraščiais rūpintis, norintieji pas Nasiulevičių gaudavo.

Kun. V. Dargis, iš Slibinų, dabar marjonas,
„Varpo“ pirmaisiais metais uolus darbuo-
tojas Seinų sem.

ir atėmęs elementorių, protokolą surašė ir savo direktoriui į Suvalkus nusiuntė. Netrukus atpyška policija žandarai, klausinėja — tyrinėja, kas davė, iš ko pirko negeistiną elementorių, bet kalto nesuradę pasakė, kvailas mokytojas (mašelnik). Taigi turint po šonu tokį pavojingą žmogų kaip liaudies mokytojas, nieku būdu negalima buvo veikti ir platinti lietuviškąsias knygas bei laikraščius žmonių tarpe, tačiau be manęs platindavosi...

Pagaliau iš Kalvarijos — Liudvinavo atėidavo neramios žinios, tai ten kratė, suėmė, Kalvarijos kalėjiman uždarė, dažnai ir mano vardą minėdavo, tuomet aš visas dėzes pilnas lietuviškų knygų, knygelių, brošurėlių bei laikraščių, atsišaukimų paslėpiau pas Antaną Žydanavičių Udrijoje. Man regis 1893 m. vasaros metu įvyko di-

Udrijoje nemaža metu gyveno mokytojas Antanas Užupis rusų caro garbintojas; jis man pačiam pasisakė, kad caras, tai mūsų tėvas, mes jį kalti esame gerbti, tuo pačiu ir visus caro ir jo ministerių įsakymus pildyti, ir lietuviškųjų spaudinių neplatinti. Viena kartą kažinkur vaikutis-mokinys gavęs lietuviškąjį Elementorių su kitais rankvedžiais atsinešė mokyklon. Nelabasis mokytojas Užupis patėmijo, vaika-
barė, klausinėjo kur gavęs

Kun. T. Žilinskas, Staniukyno padė-
jėjas Seinuose.

di rusų kariuomenės man-
kštimai. Nemažas raitelių
burys pas A. Zydanavičių
apsinakvojo, kareiviai ark-
lius bešerdami rado paslėp-
tas dėzes, jas atplėšė, pažiū-
rėje, kad, popieroms pri-
kimštos — paliko. Seimi-
ninkas patėmijęs kad, pa-
laptingos dėžės atplėštos ir
spaudiniai matyti, išsigando
ir vėl atgal man jas atgabe-
no. Aš po truputį tuštinau,
bet kur taip veikia viską
ištuštinsi, daug dar vis yra
ir gana, purvan mesti nesi-
norėtu. Nelaimė davė, kad
Motiejų Akelį areštavo ir
Kalvarijos Kalėjime pasodi-
no, paskui Rygon ištrėmė.
Pas Juožą Matulaitį Stebu-

liškėse krata padaryta, daug ką rasta, tų namų klierikui
Vaclavui namie nėsant, ant jo visa bėda suversta. Varg-
šas (Vaclavas) priverstas tapo bėgti Amerikon, ten išsi-
šventino ir kunigauja. Man apie tuos nelaimingus įvy-
kius nuolat Udrijoje pranešinėta laiškais ir tyčia siustais
žmonėmis. Aš mylintis ramybę ėmiau galvoti, kad tai
nejuokai, gali nevidonai susekti, atbėgę krata daryti ras-
tų — dingęs žmogus. Tai sugalvojau, kad reikia pavojin-
gus daiktus, nors labai mylimus, prašalinti. Taigi su
vargoninku Kamaičių sode gana gilia duobė iškasėm ir

viską jon sukimšom, tartum senovės laužą — aukurą uždegėm. Mužu nė žodelio netarus liudni ugnį maišėm, o širdys verkė... kad dėl rusų nevidonų tiek daug Lietuvos vaikų triūso ugnelė suvalė. Tačiau uždegta tautos ugnelė negeso, vis labiau plėtėsi, plėtėsi kol atsitikus progai visų Lietuvos vaikų širdis tautos meilės ugnelė uždegė...

Kun. A. Grinevičius.

Birštonas 20 liepos d. 1925 m.

P. S. Geriausias mūsų tėvas- Dievas myli Lietuvą ir jos žmones. Saugojo anais spaudos uždraudimo metais jos platintojus nuo rusų žabangų, tik maža dalelė platintojų nukentėjo. Aš pats neišpasakytai Dievą garbinu, tik nesugebu tinkamai padėkoti už Jo malones, kad neužgavo manęs rusų skaudi rykštė.... Galop Visagalis liepia lietuviams išeiviams, Amerikoje gyvenantiems eiti pagalbon savo tautiečiams Tėvyneje likusiems. Garbė už tai Dievui! Teatpildo geriausias Tėvas Sveikiems už gausias aukas iš aukšto dangaus!

Kun .A. Gr.

Kun. M. Gustaitis.

vo skaitomas susirinkime, vėliaus turėjo patekti spaudon. Tais 1889 m. ir vėliaus 90 bei 91 metais, be kun. Grinevičiaus, paminėtųjų uoliausiais ir darbščiausiais seiniškių klierikų draugijos nariais buvo: V. Dargis, slobiniškis, dabar marjonas, Pr. Būčys, dabar profesorius, Kudirkevičia, (tėvas Kazimieras Kap.), A. Jusaitis, Mikas Ilgūnas, Galeckas, M. Gustaitis, Kaz. Urbanavičius, — Kmitas, dabar Bostone klebonas, S. Cėpanionis ir k. Klierikai turėjo net savo rašytąjį laikraštį, kurio pirmuoju redaktorium man teko būti, o paskui, man prisiejęs „bėgti į Ameriką“ aną vedė Pr. Būčys. Be leidžiamų Prūsuoje laikraščių gaudavome ir „Vienybę Lietuvnin-

Savo pareiga jaučiu čia papildyti, gerb. mūsų kovų už spaudos laisvę veterano žodžius. Seinų seminarijoje 1889 metais, man ten įstojus, visi lietuviai klierikai be skirtumo buvo nariais slaptos patriotinės draugijos, kuri su maskviečiais ir varšviečiais studentais leido „Varpą“ ir „Ukininką“. Kiekvienas mokinių, draugijos narys, turėjo parašyti straipsnį lietuviškai, kuris pirmiausiai bu-

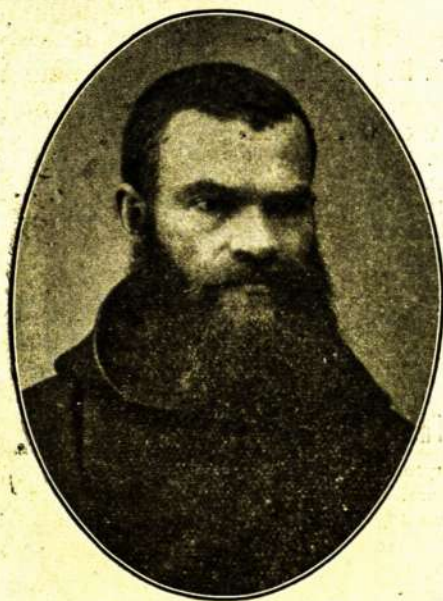
Kun. J. Vaičaitis, daug rašęs ir Amerikos laikraščiuose, dainiaus P. Vaičaičio tikras brolis.

Būcys parūpino diktoką pluoštą rašytojo laikraščelio „Visko po Biskį“ ir per savo brolių, gyvenantį netoli Prūsų sienos Slavikų parapijoje, mėgino pasiųsti Amerikon. Brolis parsivežęs namon rankraščių pundą ir gerai suprasdamas, kad rusų paštui negali patikėti to sudėtinio seiniškių klierikų darbo, slaptai pergabėnęs rankraščius per sieną padavė savo žinomam prūseliui, kad ans pasiųstų Amerikon. Sis bet pamatęs, kad čia daug

ku“ bei „Saule“ iš Amerikos. Po audrų iškilusių Seinuose 1891 m. pabaigoje,*) kada man kaip kalčiausiam už „priešvalstybinę“ akciją seminarijoje teko bėgti į užrubežį ir per kun. Burbos pakvietimą užimti redaktoriaus vietą prie „Vienybės Lietuvninkų“, seiniškių dalis pabūgo, bet didžiuliu, energingo Pr. Būčio paraginami, dirbo toliaus savo lietuviškąjį darbą ir rašytąjį laikraštį leido kaip leidę, tik, žinoma, daug atsargiau. Man rūpėjo sunaudoti seiniškių literatiniai darbai „Vienybėje“. Dėl to ke-

lis kart prašiau Būčio, kad padarę extra nuorašą ir man atsiųstų. Paklauses manęs

*) Žiūr. 1892 m. „Varpo“ NN. 2, 4 ir 5 „Tėvyniški Varpai“.

Kun. V. Kudirka (Kudirkevičia), dabar Tėvas Kazimieras Kapucinas, buvęs vienas uoliausių Seiniškių klierikų darbuotojų lietuviybės dirvoje 90-ais metais.

ninkystę kun. A. Grinevičiaus, Dr. Kauko ir Dr. Petro Matulaičio — Pauliaus.

raštu, netik neišpildė prašymo, bet pareikalavo iš Būčio kelių šimtų rublių, o ne, tai išduosiąs raštus rusų žandarams. Daug išgąsčio seiniškiai patriotai turėjo, kolei nesužinojo, kad Būčio broliui už pusantro šimto rublių pasisekė atgauti nuo nedoro prūselio rankraščiai ir sunaikinti. Seiniškiai klierikai darbavosi ankštame kontakte su savo buvusiais Mariampolės gimnazijos draugais maskviečiais ir Varšavos studentais per tarp-

Bell Phone

Oregon 8995 M

Dr. Ignotas Stankus

1210 S. Broad St., Philadelphia. Pa.

Lietuvės Daktaras ir Chirurgas

Valandos: Nuo 9 iki 11 A. M.

„ 2 „ 4 P. M.

„ 7 „ 8 P. M.

Nedėliomis „ 10 „ 8 P. M.

Telphonas Bell: Kensington 2651 W

Dr. F. Trygar

Gydytojas Akušeras ir

Chirurgas

3119 Richmond St., Phila., Pa.

Valandos: nuo 8 iki 10 iš ryto,
nuo 2 iki 4 ir nuo 6 iki 9 vakare,
nedėdieniais nuo 11 iki 2 ir nuo 6
iki 9.

Niekas neali buti palyginama, kaip
ištrynimasis su geruoju, senuoju

Pain-Expelleriu

Kai tik pastebit apsiereiškima šalčio,
tuojaus naudokit šį garsų naminį
pagelbininką, kad išvengus tolimesnių
kompliakacijų.

35c ir 70c vaistinėse. Tėmykit, kad
butų Inkaro vaizbaženklis ant pake-
lio.

F. AD. RICHTER & CO.
Berry & South 5th Sts.
Brooklyn, N. Y.

Neleiskite
Pleiska-
noms
Sugadinti
Jūsų
Gražumą

Atsargiai prižiurimi nagai,
sveika veido išžiura ar nau-
jausios mados aprėdalai ne-
bus patėmyti, jeigu plaukai
bus pilni pleiskanų. Neda-
leiskite, kad tie įkyrus balti
parazitai gadintų jūsų gra-
žumą. Naudokite

Ruffles

kas vakaras per dešimt dienų
ir pleiskanos tuojaus išnyks.
Po to retkarčiais naudojant
apsisaugosite nuo jų. Ruffles
parduoda jūsų vaistininkas
po 65c bonką arba 75c
tiesiog iš laboratorijos.

F. AD. RICHTER & CO
Berry & South 5th Sts.
Brooklyn, N. Y.

Prisiųskit prenume-
rata už „Žvaigždę”.

“AUŠROS” 40 METŲ SUKAKTUVĖSE

(Atspauda iš “Žvaigždės”)

Štai tu, anot “Tėvynės” ir “Draugo” istorinių knygų Pirmosios Dalies įtampa:

1) “Aušros” įkurėjas apie vysk. A. Baranauską. To paties — 2) “Aušros” genozis. 3) Aušrininkai rašytojai, pasak šliupą ir Totoraitį. 4) Turėniškio eilės “Aušrininkams”. 5) (J. Pranaičiūtė Apie prof. Volterį. 6) Prof. Volteris “Aušros” 40 metų sukaktuvių paminėjimui. 7) Pirmojo “Aušros” numerio ir kitų žymesnių — viso 40 puslapių fotografijos. 8) “Musų Karionių Metų” skyriuje laiškai: Dr. J. Basanavičiaus, Dr. J. Gaidžio ir S. Kušelevskio ir Dr. V. Kudirkos. Vieno Dr. Basanavičiaus laiško fotografiška fascimile (4 puslapiai). Paveikslai I-je dalyje: Namai, kur S. Daukantas gimė, Dr. Basanavičiaus namai Bulgarijoje. Dr. Basanavičius—1893 m. Vysk. A. Baranauskas, Broliai Juškevičiai: kun. Antanas ir prof. Jonas; A. J. Višteliauskas, Dr. J. Šliupas, Jurgis Mikšas, Martynas Jankus; Jubilėjinis Aušrininkų paveikslas: inž. Petras Vileišis, P. Matulionis, Dr. J. Bulota, V. Palukaitis, prel. K. Prapuolenis, J. Jablonskis, Dr. J. Basanavičius, A. Jakštas, Al. Fromas-Gužutis, kun. J. Lideikis-Mažutis, K. Sakalauskas-Vanagaitis, J. Mačys-Kėkštas, Pr. Vaičaitis, prof. K. Jaunis, Petras Kriaučiūnas, Peterburgo lietuvių grupėje, kun. S. Gimžauskas, prof. S. Volteris, M. Davaina Silvestravičius-Wewersys-Žaltys, prel. J. Maciulevičius-Maironis, Dr. P. Pietaris, Dr. J. Šliupas, Gerutis-kun. Balvočius, J. Adomaitis-Šernas, Dr. V. Kudirka, Vaižgantas-Tumas, Kmitas-kun. K. Urbanavičius, kun. A. Jusaitis ir Saulės kursą įkurėjas — prel. A. Olšauskas.

KAINA UŽ ABU TOMU DU DOLARIU.

Tos knygos gaunamos lietuviškų laikraščių redakcijose ir knygynuose arba pas

**A. MILUKAS & CO.,
3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.**

"AUŠROS" 40 METŲ SUKAKTUVESĖ

Antrosios Dalies Italpa

1) "Aušros" Paminėjimai — Jono Kriaučiūno; 2) XIX Amžiaus Pabaigos Musų Dainiai — L. Šimučio, "Garso" redakt.; 3) Ginamosios Literatūros Platintojai (su paveikslais: Vysk. M. Valančiaus, Jurgio Bieliako ir Kun. Miluko, P. Mikolainio, J. Kriaučiūno, Dr. P. Matulaičio, Dr. Bagdanavičiaus, Kun. Bulvičiaus, And. Dubinsko, Kunigų: M. Miežinio, A. Vienužio, V. Juzumavičiaus, Kl. Kozmiano, P. Šilinskio, J. Katėlos, J. Žebrio, V. Dargio, A. Staniukyno, J. Naujoko, A. Civinsko, M. Gustaičio, Duobos, J. Totoraičio, A. Jusaičio, M. Šedvydžio, (Vyskupo) Jurg. Matulaičio, J. Davidavičiaus; toliaus agr. Totoraičio, J. Česnos, J. Kačergio, Pr. ir A. Matulaičių, A. Daniliausko, S. Kušelevskio, P. Mikalausko); 4) "Aušra" ir Musų Prieteliai Svetur — J. O. Širvydo, "Vienybės" redaktorius (su paveikslais: J. O. Širvydo, J. J. Kraševskio, K. Skirmuntaitės, L. Kondratavičiaus ir T. Norbuto); 5) Tautos Atbudimas — Kun. A. Miluko; 6) Spaudos Platinimas Dzukijoje — S. E. Vitaičio, "Tėvynės" redaktorius; 7) Vysk. Valančiaus Intaka — Kun. N. J. Petkaus; 8) P. Mikolainio Prityrimai; 9) "Aušros" Intaka (anot Vaižganto); 10) Amerikos Lietuvių Leidėjai — J. Pranaičiūtės, "Žvaizdės" redaktorės (su paveikslais: J. Pranaičiūtės, J. Paukščio, A. Olševskio ir kunigų: A. Miluko ir V. Varnagirio); 11) "Aušros" Pasirodymo Priežastys — Dr. Šliupo; 12) Jurgis Bielinis (Bieliakas); 13) Ex-Prezidentas A. Smetona apie Maironį; 14) Vilkutaitis, "Amerikos Pirtyje" autorius apie Aušrą"; 15) Maironio žodžiai Prie Basanavičiaus Paminklo; 16) Baigiant Darbą.

KAINA UŽ ABU TOMU DU DOLARIU.

Tos knygos gaunamos lietuviškų laikraščių redakcijose ir knygynuose arba pas

A. MILUKAS & CO.,
3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.